SACERDOS MAGNUS,

SANCTITATIS PRODIGIUM,

VERÆ VIRTUTIS ARCA,

GENERI HUMANO, SPONTE EAM APERUIT,

DOCENDO EXEMPLIS,

VIRTUTIBUS PROPIIS MUNDUM ÆDIFICAVIT

COR SUUM DEDIT AD DISCIPLINAM

MIRABILISQUE DOCTOR.

ET SAPIENTIÆ PORTENTUM,

EXCELSÆ PLENA SAPIENTIÆ,

MODESTEQUE EAM PATEFECIT:

VERBIS INSTRUENDO.

SAPIENTIA EJUS ORBEM RIGAVIT,

QUI DOCET HOMINEM SCIENTIAM.

NEC MIRERIS!

A SOLIS ORTU USQUE AD OCASUM, TOTAM ARIDAM TERRAM LUSTRAVIT.

QUOD IN MENTE HABEBAT, OPERE COMPLEBAT,

OMNIBUS TOTUS ERAT, QUI SIBI NULLUS ERAT.

QUID MIRUM!

SAPIENTIAM EJUS ENARRABUNT GENTES, ET LAUDEM EJUS ENUNCIABIT ECCLESIA.

QUID PRÆTEREA!

FECIT SIMUL, ET DOCUIT:

IDEO

MAGNITUDINE SANCTITATIS TRIUNFAT, MAGNITUDINE SAPIENTIÆ GAUDET,

SANCTUS BONAVENTURA, EPISCOPUS, ET CARDINALIS.

Cui in gratitudinis signum P. F. Ignatius à Landaida, Ordinis minorum, in oratione prævia ad licentiaturæ gradum in Sacra Theologia petendum promittit explanare per horam integram illud Math. cap. 5... *Qui autem fecerit, et docuerit, hic magnus vocabitur in regno Cœlorum.*

In Regia, ac Pontificia, D. Caroli, Guatemalensi Academia, die 21. mensis Decembris, anni Domini 1810.

Hora solita.

Imprimatur.

Dr. Batres Rector.

Apud Arevalo.

16-211

LBA810
L253s